

Arrest

nr. 136 678 van 20 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 14 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat L. LUYTENS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 19 februari 2013 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 10 juni 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de clan Hawadle (< Hawiye). U werd geboren in januari 1977 te Beledweyne, waar u steeds woonde in de wijk Hawa Tako. Toen u ongeveer acht jaar oud was ging u met uw moeder naar Hargeisa, naar aanleiding van het overlijden van uw grootmoeder langs moederskant. Na ongeveer twee jaar keerden jullie terug naar Beledweyne. U

volgde enkele jaren koranschol in Beledweyne. In 1997 trouwde u met Abd. J. W., een man die uw vader voor u koos. U kreeg één zoon met Abd., maar verliet hem na ongeveer een jaar huwelijk. In 2000 trouwde u met een man van uw eigen keuze, D. H. Y.. Met hem kreeg u nog vijf kinderen. Sinds Al Shabaab de controle over Beledweyne verloor in januari 2012, was uw man verdwenen. Volgens zijn collega's werd hij meegenomen door Al Shabaab. Na een drietal maanden kwamen mannen van Al Shabaab 's nachts naar uw huis. Ze vroegen naar uw man, maar u stelde dat u niet wist waar uw man was sinds hij werd meegenomen. Enkele nachten later kwamen er opnieuw mannen met bedekte gezichten naar uw huis. Ze namen u mee naar een dorpje dat Baardere heet. Na drie nachten werd u ondervraagd over uw man en over de Ethiopische strijdkrachten. Toen u niets stelde te weten werd u geslagen. De volgende nacht werd u opnieuw ondervraagd en geslagen. Uiteindelijk werd u meegedeeld dat u zou moeten trouwen met een Al Shabaab strijder. U bracht hiertegen in dat u zwanger was, waarop u verschillende opeenvolgende nachten mishandeld werd, om het kind te aborteren. Toen er gevechten uitbraken vertrokken de Al Shabaab strijders. Ze namen de overige gevangenen mee en lieten u achter, aangezien u te veel bloed verloren had om nog te kunnen lopen. U werd gevonden en voor verzorging meegenomen. U kreeg een miskraam. Uw gezondheidssituatie bleef achteruitgaan en u kon verschillende dagen na elkaar niet urineren, waardoor u in een coma belandde. U kwam bij in een ziekenhuis in Ethiopië, Op 16 of 17 februari 2013 vertrok u per vliegtuig uit Ethiopië. U kwam op 18 februari 2013 in België aan en vroeg de volgende dag asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Uw kennis over de stad Beledweyne en de geo-politieke situatie aldaar, laat te wensen over, waardoor uw beweerde Somalische nationaliteit ernstig kan betwijfeld worden.

U stelt geboren te zijn in Beledweyne in het jaar 1977 en daar tot aan uw vertrek uit Somalië in 2012 steeds gewoond te hebben in de wijk Hawa Tako, met uitzondering van twee jaar die u als kind in Hargeisa doorbracht (zie gehoorverslag CGVS p. 3, 4, 10). Volgens uw verklaringen leefde u dus meer dan 30 jaar in Beledweyne, waaronder het grootste deel van uw volwassen leven.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Beledweyne de eerste stad in Somalië is waar de Shabelle rivier langs stroomt, komende van Ethiopië. De Shabelle is één van de enige twee rivieren in Somalië, de andere rivier is de Juba rivier (zie informatie administratief dossier). De vaststelling dat u de rivier die door uw stad Beledweyne stroomt aanduidt als de Nijl (zie CGVS p. 10), en niet als de Shabelle, is dan ook bijzonder opmerkelijk. Bovendien kan u geen enkele andere rivier in Somalië noemen (CGVS p. 11). De naam 'Shabelle' herkent u enkel als de naam van de provincies Lower en Middle Shabelle, u brengt deze naam in het geheel niet in verband met de rivier waarlangs de stad Beledweyne - waar u heel uw leven zou gewoond hebben – zich uitstrekt (CGVS p. 12). Gevraagd of u weet of er ooit overstromingen hebben plaatsgevonden in Beledweyne, stelt u dit niet te weten. U herinnert zich zelf geen overstromingen, noch hoorde u ooit over overstromingen in de stad Beledweyne. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt is de stad Beledweyne nochtans erg kwetsbaar voor overstromingen, die regelmatig plaatsvinden (bijvoorbeeld in 1997, 2005 en 2006). In 2006 stond de stad Beledweyne onder water en was het merendeel van de bevolking genoodzaakt zijn woning te verlaten. Waterputten en latrines werden onbruikbaar. Er kan niet worden ingezien hoe een dergelijke gebeurtenis u kan ontgaan zijn, indien u inderdaad steeds in Beledweyne hebt gewoond, zoals u verklaart (CGVS p. 11). De rivier is immers de belangrijkste bron van drinkwater voor de mensen in Beledweyne en het is weinig aannemelijk dat u - zelfs als huisvrouw (CGVS p. 20) - niet op de hoogte zou zijn van een overstroming die de basisbehoeften van een volledige stad onder druk zet. Verder stelt u dat de enige weg die vanuit Beledweyne vertrekt de weg naar Jento Kundishe is (CGVS p. 12). Gevraagd of er nog andere wegen vanuit Beledweyne vertrekken, al dan niet verharde wegen, antwoordt u van niet (CGVS p. 13). Nochtans vertrekken er volgens de informatie waarover het CGVS beschikt verschillende secundaire wegen vanuit Beledweyne, in alle mogelijke richtingen. Omwille van voorgaande incorrecte verklaringen betreffende uw onmiddellijke, visuele leefomgeving, komen uw overige verklaringen met betrekking tot de wijken en markante plaatsen in Beledweyne (CGVS p. 11, 12) eerder ingestudeerd dan doorleefd over. Daar uw verklaringen op cruciale punten afwijken van de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, kan niet worden aangenomen dat u werkelijk geboren bent in Beledweyne en er meer dan dertig jaar geleefd hebt.

Met betrekking tot uw verklaringen over wie er de controle had in Beledweyne sinds het uitbreken van de burgeroorlog, dient opgemerkt dat u weliswaar verschillende namen kan opsommen van personen die de controle hadden in Beledweyne, maar dat u deze nauwelijks kan toelichten. Gevraagd van welke clan deze personen zijn, stelt u dat de meeste van de Hawadle clan zijn, tenzij Mohamud Farah Moalim, van wie u vermoedt dat hij van de clan Badi Ade is (CGVS p. 15). Mohamud Farah Moalim blijkt echter wel degelijk tot de Hawadle clan te behoren (zie info administratief dossier). U verklaart weliswaar dat Mohamud Farah Moalim tot de Islamic Courts Union behoorde, u kan echter niet plaatsen wanneer zij de controle hadden over Beledweyne, of hoe lang (CGVS p. 16). Verder verklaart u verkeerdelijk dat Hassan Sheikh president van Somalië werd nog voor Al Shabaab de controle over Beledweyne verloor. U stelt immers dat hij eind 2011 president werd, vlak voor Al Shabaab in januari 2012 werd verdreven uit Beledweyne (CGVS p. 17). Hassan Sheikh werd echter pas in september 2012 president van Somalië, ruim nadat Al Shabaab uit Beledweyne werd verdreven (zie info administratief dossier).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Beledweyne en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw werkelijke nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke

redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens uw gehoor op de zetel van het CGVS trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en (reis)documenten. U werd er aan het begin van het gehoor op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag goed te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Vervolgens werd u er tijdens het gehoor zelfs expliciet gewezen dat sommige van uw verklaringen twijfels doen ontstaan bij uw beweerde afkomst uit Beledweyne en u werd er opnieuw op gewezen dat indien geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde Somalische nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef er echter bij dat u Somalische bent en tot 2012 steeds in Beledweyne woonde (CGVS p. 20). Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De Somalische identiteitskaart die u voorlegt kan evenmin als bewijs van uw nationaliteit of herkomst uit Beledweyne worden aangenomen. Uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie kan een lucratieve privéhandel in Somalische documenten blijken in de buurlanden van Somalië. Voorts blijkt dat Somalië in de 'Corruption Perceptions Index 2013' op rang 175 komt van de door de niet-gouvernementele organisatie 'Transparency international' 175 onderzochte landen en dus als het meest corrupte land ter wereld wordt gerangschikt. De beoordeling van de bewijswaarde van Somalische identiteitsdocumenten dient dan ook met passende voorzichtigheid te gebeuren. In dit geval dient opgemerkt dat u tijdens een uitgebreid gehoor op de zetel van het CGVS uw Somalische nationaliteit en herkomst niet kon aantonen, waardoor aan de documenten die u ter ondersteuning van deze nationaliteit en herkomst voorlegt evenmin bewijswaarde kan gehecht worden. Documenten dienen immers, om van enige waarde te zijn, gepaard te gaan van geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is.

Met betrekking tot de door u aangehaalde vrees voor het gebrek aan medische behandeling van uw ziekte (CGVS p.22), dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Met betrekking tot het medisch verslag d.d. 19/5/2014 dat u voorlegt dient opgemerkt dat een arts weliswaar kan attesteren dat u bepaalde littekens of medische problemen hebt opgelopen (in dit geval nierinsufficiëntie), doch nooit met zekerheid kan achterhalen hoe u deze hebt opgelopen (wat ook wordt bevestigd door de door de arts aangeschreven specialisten ter zake). Het verslag stelt verder dat u voor de arts gelijkaardige verklaringen aflegde met betrekking tot uw asielrelaas, zoals u dat ook tijdens uw gehoor voor het CGVS deed. Zoals reeds gesteld, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u

aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Het attest stelt ook dat u geïnfibuleerd bent geweest en op dit moment gedesinfibuleerd bent. Aangezien u het CGVS uw werkelijke nationaliteit nooit kenbaar maakte, kan zij een eventuele nood aan bescherming tegen reïnfibulatie onmogelijke beoordelen.

Verder legde u een attest voor van een psychiater (d.d. 23/5/2014), waarin gesteld wordt dat u aan een ernstige vorm van PTSD zou lijden en een attest van een psycholoog (d.d. 22/5/2014), waarin bovendien uw vrees met betrekking tot uw kinderen wordt uiteengezet. Hoewel begrip kan opgebracht worden voor eventuele psychologische problemen waaraan u zou lijden dient vastgesteld te worden dat de kwaliteit van het door u afgelegde gehoor en van de van u opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het CGVS (zie gehoorverslag CGVS d.d. 27/5/2014) duidelijk laat zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier te verdedigen. U gaf weliswaar bij bepaalde vragen aan dat het lang geleden was en dat u problemen had met uw geheugen sinds u in coma gelegen zou hebben, deze vergoelijken niet dat u op bepaalde vragen, met betrekking tot uw directe leefomgeving in Somalië, flagrant incorrecte antwoorden gaf. De vaststellingen met betrekking tot uw psychologische toestand zijn derhalve niet van die aard dat zij de aangetaste geloofwaardigheid van uw relaas kunnen herstellen. Met betrekking tot de vrees voor kinderen die in het attest wordt aangehaald (besnijdenis/gedwongen rekrutering) kan enkel vastgesteld worden dat uw kinderen zich niet in België bevinden en de Belgische autoriteiten dus sowieso niet in de mogelijkheid zijn hun vrees te beoordelen, noch hen bescherming aan te bieden. Bij de beoordeling van uw asielrelaas kan dan ook geen rekening gehouden worden met een eventuele vrees in verband met uw kinderen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt.“

1.3. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoekster een aanvullende nota neer, waarbij een originele *Declaration of Nationality*, uitgegeven door de Somalische ambassade te Brussel, werd gevoegd.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste

rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

3.2. Aangezien verzoekster verklaart in 1977 geboren te zijn in Beledweyn en behalve twee jaar, heel haar leven daar gewoond te hebben tot haar vlucht in 2012, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat ze opgegroeid is en meer dan dertig jaar in Beledweyn, Somalië heeft gewoond. Ook al benadrukt verzoekster dat ze zich met het huishouden bezighield, veronderstelt dit heel wat sociale contacten nu er minstens kan aangenomen worden dat zij naar de markt ging om daar voedsel aan te kopen voor haar gezin en familie. Daarenboven heeft verzoekster zes kinderen gehad en kan verwacht worden dat ook deze kinderen opgroeien in gemeenschap en verzoekster met de familie van hun vrienden bekend is. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster herinneringen heeft aan haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving en ze dit nauwgezet kan toelichten.

3.3. Het is dan ook gezien de aan het administratief dossier toegevoegde informatie niet ernstig dat verzoekster antwoordt dat de Nijl door Beledweyne loopt, dat ze Shabelle enkel herkent als één van de provincies van Somalië, dat ze de overstromingen van dit gebied niet kent terwijl dit haar familieveiligheid betreft en dat ze stelt dat er slechts een weg is die vertrekt vanuit Beledweyne (gehoor p. 10, 12, 18). Dermate foutieve of onwetende antwoorden kunnen enkel aantonen dat verzoekster niet afkomstig is van Beledweyne. Dit kan evenmin vergoelijkt worden door te stellen dat *“zij inderdaad door al deze vragen bijzonder vermoeid was en ook op bepaalde ogenblikken iets minder gefocust was, temeer daar naast de vermoeidheid en de hoofdpijn de hoge bloeddruk ook maakte dat zij het af en toe even lastig had”* nu vermoeidheid en hoofdpijn dergelijk foutieve antwoorden niet vermogen te verklaren. Integendeel het zijn voor personen uit Beledweyne eenvoudige vragen die amper een inspanning vergen.

Dit klemt te meer nu, in tegenstelling tot waar het verzoekschrift beweert *“omtrent de politieke constellatie algemeen bleef en niet alle details kende”*, uit het CGVS-verhoor wel een vrij gedetailleerde politieke kennis blijkt, die echter zeer theoretisch is mits verzoekster de clans van de machtshebbers moeizaam toelicht, de ICU niet in de tijd kan duiden, het presidentschap van Hassan Sheikh verkeerdelijk in de tijd situeert. Het is dan ook niet ernstig dat verzoekster compleet onbekend is met de geografische aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld die niet moeten ingestudeerd worden en zeker via eigen ervaring zouden verworven zijn indien verzoekster meer dan dertig jaar in Beledweyne woonde. Aldus kon de commissaris-generaal terecht concluderen dat verzoeksters sociopolitieke kennis louter theoretisch en ingestudeerd is en haar herkomst uit Beledweyne ontkracht.

3.4. Verzoeksters gebrek aan scholing – waarbij zij evenwel enkele jaren naar een Koranschool ging (gehoor p. 14) – kan evenmin overtuigen als verschoning voor haar ontoereikende kennis over haar beweerde dorp en regio van herkomst. Immers, van een persoon zonder opleiding kan redelijkerwijs wel worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen in verband met zijn directe leefomgeving. Bovendien worden geen elementen aangebracht die erop wijzen dat analfabetisme verzoeksters inherente verstandelijke vermogens heeft aangetast; wel integendeel nu verzoekster in staat is voor haar abstracte sociopolitieke kennis in te studeren en op sommige vragen zeer gedetailleerd antwoordde (clans, p. 5, markten, p. 11, scholen, p. 12, machtshebbers, p. 15). Uit de gehoorverslagen blijkt daarenboven dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde die verzoekster vlot kan volgen en zij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. Aan verzoekster werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar bijzonderheden die eenieder die afkomstig is van Beledweyne moet kennen.

3.5. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet

betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoekster dient niet louter documenten neer te leggen maar moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. In deze werd reeds vastgesteld dat uit verzoeksters verklaringen niet kan blijken dat verzoekster bekend is met Somalië en de Somalische gemeenschap uit dit land.

3.6. Verzoekster legt ter terechtzitting een originele *Declaration of Nationality* voor, uitgereikt door de Somalische ambassade te Brussel. De aan het administratief dossier toegevoegde "*COI Focus. Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten d.d. 1 april 2014*" steunt op onderzoek door Cedoca in 2012 "*naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn.*". Hieruit kan blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikten aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een andere nationaliteit bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend.

De neergelegde stukken geven daarenboven niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Ten slotte geeft de ambtenaar van de ambassade zelf toe niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken zodat de uitreiking van identiteitsdocumenten niet is gebeurd op basis van dergelijke objectieve gegevens. Verzoekende partij kan aldus mits het neerleggen van de documenten van de Somalische ambassade haar land van herkomst niet aantonen.

3.7. De documenten van de Somalische ambassade kunnen dan ook de herkomst van de asielzoeker niet aantonen noch het bezit van een andere nationaliteit, noch het bezit van een veilig verblijfsrecht in een derde land. Dit klemt te meer nu de decisieve factor in het onderzoek klaarblijkelijk enkel de Somali etnie is. Bovendien stelt de COI: "*Eveneens in maart 2012 liet de directie Protocol van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken in een brief aan de Commissaris-generaal weten dat ze via geruchten had vernomen dat "officiële" documenten (bijvoorbeeld voor illegalen, voor regularisatie, reisdocumenten, ...) worden "verkocht" door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, chauffeur die zich uitgeeft als consul. Het hoofd van de directie Protocol schrijft "De Ambassadeur, Z.E. de heer Nur Hussein Hassan, die recentelijk in mijn kantoor werd ontvangen, was niet op de hoogte van deze praktijk en zou hier perk en paal stellen.*", zodat er tevens onwaarachtige en frauduleuze Somalische identiteitsdocumenten in omloop zijn.

3.8. De Raad stelt vast dat deze conclusies uitgebreid en correct werden gemotiveerd in de bestreden beslissing. Derhalve heeft het Commissariaat-generaal wel degelijk verzoeksters asielrelaas op haar

individuele merites beoordeeld en kan geenszins beweerd worden dat er geen rekening werd gehouden met verzoeksters kwetsbaar profiel of dat er enkel verwezen werd naar algemeen beschikbare informatie, noch dat de beslissing niet op correcte juridische wijze werd gemotiveerd. De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.9. Aangezien verzoekster geen zicht biedt op haar werkelijke verblijfssituatie voor haar komst naar België laat ze vrijwillig na haar eventuele nood aan internationale bescherming aan te tonen. De commissaris-generaal kon in deze dan vaststellen dat aangezien verzoeksters herkomst uit Beledweyne niet geloofwaardig is, haar Somalische nationaliteit evenmin kan worden aangenomen. Eenzelfde conclusie geldt voor de voorgehouden vrees voor herinfibulatie die dient te worden beoordeeld naar de actuele situatie in het land van herkomst. Uit wat voorafgaat kan worden vastgesteld dat verzoekster niet aantoont dat dit Somalië is. Dit klemt te meer nu blijkt dat verzoekster wel de nodige contacten heeft om naar een ander continent te vertrekken wanneer ze ziek is en verzorging nodig heeft. Dat ze nalaat dezelfde of zelfs een minimale inspanning te doen om haar herkomst aan te tonen, kan er slechts op wijzen dat ze geen bescherming behoeft. Aangaande de medische documenten, stelt de Raad vast dat deze wel degelijk werden beoordeeld in de bestreden beslissing waarbij de Raad deze beoordeling bijtreedt.

3.10. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.12. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoekster haar identiteit en nationaliteit niet aantoont noch aannemelijk maakt. Verzoekster toont niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoekster maakt haar asielrelaas niet geloofwaardig nu haar nationaliteit en herkomst niet geloofwaardig werden bevonden. Verzoekster maakt evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.13. De overige documenten en argumenten vermogen niet deze vaststellingen te wijzigen.

3.14. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK